

עיריית הרצליה

ישיבת מועצה שלא מן המניין 74

שנערכה ביום ג', י' באלול, תשע"ח 21.8.2018

נוכחים:

ראש העירייה	משה פדלון
ס' ראש העיר	איה פרישקולניק
ס' ראש העיר	עופרה בל
ס' ומ"מ ראש העיר	כץ מאיה
קוממי יוסף	אבי ברדה
יסעור יהונתן	גוזלן גרי
ליאת תימור	לונדון יוסף
ירון עולמי	יעקובוביץ יונתן
איריס אתגר	צבי וייס
משה ועקנין	
צדיקוב אלעד	
טובה רפאל	
יריב פישר	
סטרוגו תום	

משתתפים:

מנכ"ל העירייה	יהודה בן עזרא
יועמ"ש	עו"ד ענת קרן בהרב
מבקר העירייה	ירון הררי
סמנכ"ל בכיר	יוסף (גיו) ניסימוב

רינה זאבי
ע. מנהל אגף, לשכת סמנכ"ל
רו"ח רוני חדד לוי
גזבר העירייה ומנהל כספים

נוכחים:

מוטי צירמינסקי – הממונה על רישוי עסקים

מוטי לובישו – מנהל אגף השכר

דני שקדי – מנכ"ל בית ההורים

סדר היום:

דו"ח מבקר העירייה לשנת 2017

פרוטוקול

משה פדלון: חברים, תשע ושמונה דקות. ירון, תפוס את מקומך ליד חבר המועצה.

(מדברים יחד)

משה פדלון: טוב, חברים.

יוסף (גיו) ניסימוב: אפשר להתחיל עכשיו.

משה פדלון: טוב, חברים, נא לשבת. אני פותח את הישיבה, ישיבת המועצה שלא מן

המניין. המלצות ועדת הביקורת לשנת 2017. בבקשה מר יריב פישר יושב

ראש הוועדה.

יריב פישר: כמו תמיד תודה רבה. אנחנו כמו תמיד נרוץ מהר על הדו"ח. אני אומר עכשיו,

אני גם אגיד את זה בסיכום. הדו"ח הוא מאוד מאוד מקצועי כמו כל

הדו"חות שהיו בארבע חמש השנים האחרונות. זה גם .. בוועדת הביקורת,

היא מאוד מקצועית, היא לא הולכת על דברים מאוד שוליים ורק ללמוד

ממנה ואני גם חושב, אני אגיד את זה אחר כך, שרואים שהעירייה לומדת

מהדו"חות ביקורת וזה מה שבאמת חשוב בסופו של דבר. בואו נתחיל, נתחיל

עם רישוי עסקים. אנחנו נעבור על כמה סעיפים שהם מאוד מאוד קלים. אחר

כך ניכנס לשניים או שלושה נושאים שהם באמת מהותיים יותר, אבל באמת

הדיון הזה לא צריך להיות ארוך, ברשותכם, אם קראתם ואם לא. באמת

ההערות מאוד מקצועיות שאנחנו נרוץ עליהם, אז בואו נתחיל עם רישוי עסקים.

ירון הררי: אבל לפני כן, ברשות ראש המועצה, בכמה מילים להגיד איך אנחנו פועלים בביקורת ולמה אנחנו יכולים להסתפק פה באמת בעיקרי הדברים ולא להיכנס לכל הפרטים. כמובן שכל דו"ח ביקורת שאנחנו עושים אותו, יש דיונים שהם מתקיימים ביחידות המבוקרות, אם זה באגפים או בחברות העירוניות. לאחר מכן יש דיונים אצל ראש העירייה, אצל מנכ"ל העירייה ובסוף הדו"ח מגיע לדיון בוועדת הביקורת וזה באמת, אני רוצה להצטרף לדברים שאמר היושב ראש, שהדיונים בוועדת הביקורת הם דיונים מאוד מקצועיים, מאוד ענייניים ובאמת זה המקום להודות לכל חברי הוועדה וגם ליושב ראש. לאחר ועדת הביקורת ההמלצות, דרך אגב, בוועדת הביקורת דנו, היו שתי ישיבות שדנים בדו"ח המבקר בצורה מאוד יסודית. לאחר מכן ההמלצות מגיעות למועצה, אבל זו לא התחנה הסופית של הדו"חות ביקורת. לאחר שהמועצה מאשרת את ההמלצות, אנחנו מקיימים הליך של מעקב אחר תיקון ליקויים. יש לנו, אנחנו מבצעים את זה באמצעות שאלונים שאנחנו שולחים ויש צוות לתיקון ליקויים בראשות המנכ"ל וגם הצוות הזה עובר על כל ה, על כל הליקויים שעדיין נשארו, על ההמלצות שעדיין לא מולאו. הצוות הזה לטעמי משמש כזרז לתיקון מה שעדיין לא תוקן והצוות הזה מדבר גם .. ועדת הביקורת, ככה שבסיכומו של דבר יש מערך שלם שתומך בכל הנושא הזה של הביקורת, ולכן אני חושב שמאחר והדו"חות כאן הם דו"חות שבעיקרם דו"חות תפעוליים ומינהלתיים ופחות דו"חות מערכתיים נקרא לזה, אז אנחנו בהחלט יכולים להסתפק בסקירה כללית. אנחנו נתחיל עם ה,

יריב פישר: פיקוח.

ירון הררי: רישוי עסקים. מי שנמצא ב,

רינה זאבי ברדה: בהמלצות, עמוד 19.

ירון הררי: כל הדפים של ההמלצות זה אותו הדבר. רישוי עסקים. אני אגיד רק כמה נתונים קטנים. יש לנו כ-4 אלפים עסקים שנמצאים בעיר. 1,174 עסקים הם עסקים טעוני רישוי. למעשה הדו"ח הזה, אולי רק אגיד את הנתונים

הכלליים. אם אנחנו מסתכלים לפי הנתונים, בואו נאמר כל עיר צריכה לדווח למשרד הפנים על הסטטוס של העסקים, הסטטוס הרישוי של העסקים. ברשויות העירוניות היהודיות הממוצע הוא 27 אחוז, 27 אחוז מסך העסקים ללא רישוי. אנחנו מדווחים כל שנה, המחלקה מדווחת כל שנה על 10 אחוז, אז מבחינת המספרים היבשים מצבנו אפילו יותר ממצוי. בסיכומו של דבר, הדו"ח רישוי העסקים הוא דו"ח שהוא בעיקרו, כמו שאמרתי קודם, מינהלתי או נקרא לזה תפעולי. רוב ההערות שאנחנו הצבענו עליהם כבר תוקנו תוך כדי. חלק מהליקויים שאנחנו הצבענו עליהם נובעים ממערכת המחשוב ויש כמובן צורך לטייב את הנתונים, ובסך הכול כל ההערות היו מקובלים על המבוקר ואני חושב שחלק מהם כבר תוקן.

יריב פישר: הערה אחת. איפה מוטי?

מוטי צ'רמינסקי: פה, פה.

יריב פישר: הערה אחת ואמרתי את זה גם בוועדה וגם לאחר הוועדה בדקתי את זה. ההליך המקדמי .. רפורמה הוא מאוד מאוד חשוב וגם שנתייחס אליו בהתאם. כי זה בעצם מה שמונע ודיברתי עם אנשי עסקים, חברים שפותחים עסקים, לא בעיר הרצליה דווקא, שלא תיבהל, אבל ההליך הזה מונע, באמת כמו שאמרתי, גם בוועדה להוציא הרבה מאוד כסף ופתאום להגיע למקום ומשהו לא טוב קורה ופתאום דברים משתנים. כי בעצם העירייה פה מחויבת לתהליך, גם למענה של 45 יום. אני חושב שאנחנו צריכים לדחוף הרבה יותר את התהליך המקדמי הזה כי זה ייתן למי שירצה לפתוח עסקים הרבה יותר שקט נפשי. הלאה.

יוסף לונדון: אני מבקש להודות למבקר העירייה ירון הררי על עבודתו המקצועית והמעמיקה ובראש ובראשונה אנושית. יש הרואים בתפקיד המבקר תפקיד של עורף ראשים.

משה פדלון: זה לא סיכום. אתה רוצה לסכם יוסי?

יריב פישר: רק רישוי עסקים עכשיו.

יוסף לונדון: אני מייד מגיע לרישוי עסקים.

משה פדלון: או קיי.

יוסף לונדון: אבל על מילה טובה, עוד לא נתנו סטירה לאף אחד.

- יריב פישר : לא, מילה טובה,
- יוסף לונדון : אז על זה אני בונה.
- יריב פישר : או קיי.
- יוסף לונדון : יש רואים בתפקיד המבקר תפקיד של עורף ראשים. לדעתי מבקר העירייה אינו פועל כעורף ראשים אלא מי ששיפור השירות לאזרח ושמירה על טוהר המידות עומדים לנגד עיניו. כהרגלו גם כאשר יש ממצאים חיוביים, הוא מציין זאת ועל כך הערכתו. לגבי סעיף רישוי עסקים – בישיבה של ועדת הביקורת שבה נכח הממונה על רישוי עסקים מר מוטי צ'מרנסקי, הוא העיד כי הדלת שלו פתוחה לכל מי שמבקש להקים עסק או שיש לו עסק בהרצליה. אני מברך על הגישה הזאת שאמורה לסייע לבעלי העסקים. אני מבקש להעיר, להציע, לנוכח התופעה השכיחה והמגונה של מכירת סמים כגון סם אונס ולאחרונה תרופות החייבות במרשם, אני ממליץ שהביקורת בפיצוציות תתייחס גם למכירה האסורה של מוצרים אלה. תודה.
- יריב פישר : הערות? בוא נמשיך. השירות הפסיכולוגי.
- ירון הררי : השירות הפסיכולוגי.
(מדברים יחד)
- ירון הררי : לגבי השירות הפסיכולוגי,
- ליאת תימור : יאללה.
- ירון הררי : השירות הפסיכולוגי - השירות הפסיכולוגי,
- יריב פישר : עמוד 53.
- ירון הררי : אנחנו ערכנו, אנחנו ערכנו בשנת 2015 דו"ח מקיף על כל השירות הפסיכולוגי והדו"ח הזה כלל הערות רבות שקשורות לניהול של ה, לניהול של המערך של הפסיכולוגים, להפרדה בין השירות הרגיל לשירות המורחב וכולי וכולי. וכהרגלנו בשנת 2016 ביקשנו לעשות, לקבל דיווח מעקב אחר תיקון ליקויים כמו שאנחנו עושים בכל שנה והדיווח הראה שחלק גדול מההמלצות שהתקבלו על ידי המועצה, לא יושם, לא יושם ולכן ועדת הביקורת, החבר יוסי לונדון וכמובן דעתו התקבלה, ביקש לערוך ביקורת חוזרת. ביקורת חוזרת, בניגוד להליך הרגיל של מעקב אחר ליקויים שאנחנו שולחים שאלונים, ביקורת חוזרת זה שהמבקר מגיע ופשוט בודק מה השתנה משנה

קודמת וזה כמובן לאחר שהוועדה והמועצה דווחה על זה שהליקויים לא תוקנו. מה שאתם רואים פה בדו"ח שלנו זה הביקורת החוזרת שאנחנו עשינו ואני חייב להגיד שחלק מהדברים באמת תוקנו, אבל חלק אחר מהדברים עדיין לא תוקנו וההמלצות שקיבלו פה תוקף כהחלטות מועצה לא יושמו. אנחנו נמצאים במצב, על זה גם דיברנו בוועדת ביקורת, שהמנהלת הנוכחית בשירות הפסיכולוגי החינוכי עוזבת ב-1 לספטמבר את תפקידה ויש הליך מכרזי לבחירת מנהל חדש ולכן בוועדה עלתה הצעה שהדו"ח הזה, עם כל מה שנמצא בו, יונח בפני המנהל או המנהלת החדשה ואחד הדברים שלה יהיה באמת ליישם את ההמלצות שיש פה ואם יש המלצות שלא נראים לה או לא נראות לה או לו, למי שייבחר, היא כמובן יכולה לחזור למבקר ולמועצה ולהחליט לשנות אותם, ולכן אני חושב שאני לא יודע אם יש טעם ממש לעבור על כל ה, על כל הסעיפים של הדו"ח הזה, מאחר ו,

יריב פישר : אין טעם. אין טעם אבל עוד הפעם, המבקר וכמו שאני אומר תמיד הוא מקצועי וגם נעים מדי. יהודה, זה פה אליך. הדו"ח הזה הוא משנת 2015 והוא היה דו"ח אחד החמורים שהיו. אחד החמורים השירות הפסיכולוגי, היו שם דברים שעברנו כאן במועצה, זה דברים מאוד מאוד חמורים. אני לא רוצה אפילו לחזור עליהם. הציפייה הייתה שב-2018, אפילו בסוף 2018 יהיה פה תיקון למופת ונבוא ונגיד איזה כיף, הכול פה עובד כמו שצריך. לצערנו היית מאוד עדין. רוב הדברים שם לא טופלו. יש שם אפילו דברים מאוד מאוד מקצועיים שראש האגף היום לא מסכימה בכלל שהם צריכים להיות. לכן בסופו של דבר אני חושב שלא הייתה לנו שום ברירה אלא לחכות למנהל הבא, שמה להתחיל מהתחלה, ויהודה יש לך שם המון עבודה. המון עבודה. זה אחד הדברים הכי חשובים שיש עוד בעיר. באמת, מהלב, יש לך שם עבודה מהיסוד לשנות שם את הכול, גם הדברים המינהלתיים, גם במה מותר ומה אסור. יש שם דברים שאני לא רוצה לחזור עליהם. זה היה במועצה הקודמת, בישיבה הקודמת, מדם ליבי. יש לך עבודה, תעשה אותה שם עד הסוף.

יהודה בן עזרא : .. שהליקויים המהותיים, הליקויים המהותיים טופלו ותוקנו, גם עד כדי הפסקת עבודה של אחד הפסיכולוגים שדיווח לא נכון, בוא נאמר.

יריב פישר : אני אפילו לא מדבר על זה. יש שמה מבחינת נהלים דברים שאסורים. אני לא רוצה להיכנס לזה.

יהודה בן עזרא : הדברים האלה טופלו, אבל יחד עם זה אני לא סותר את הדברים שלך. יש לנו בעיה לא פשוטה שם ותתחלף מנהלת ועשינו כבר, רק לסבר את האוזן, יש בכלל בשירות הפסיכולוגי החינוכי יש בעיה של להשיג עובדים, לקבל עובדים וגם כל מי שרוצה לעבוד שם, רוצה לעבוד רק חצי משרה, הוא רוצה לפתוח קליניקה. השירות הזה בכל הארץ הוא בעייתי, אבל אני לא מתחבא מאחורי זה. אנחנו מודעים לבעיה. מודעים לביקורת וכמו שסיכמנו בישיבה שיבוא מנהל או מנהלת שתקבל, יש לנו מכרז נוסף עכשיו, אחרי שניתן לה או לו לעבוד כמה חודשים ולהכיר את המערכת, ניתן לה את הדו"ח, לא ניפול עליה ביום הראשון עם הדו"ח קחי תמלאי תתקני, ניתן לה להתמקם, לעבוד ואם יהיה צורך להצמיד לה יועץ ארגוני ואיש ארגוני שיעזור לה לתקן את הליקויים, אנחנו בהחלט נעשה את זה.

יהונתן יסעור : יש מצב שבו המלצות של ועדת ביקורת שמועברות למועצה והמועצה מצביעה בעדם.

(נתק בהקלטה)

יהונתן יסעור : היה שם מקרה פרטני כזה או אחר, העליתם פה דוגמה, מה, מה פה עכשיו, מה אנחנו יכולים לעשות מעבר לכך שבתור חברי מועצה או המבקר או ועדת ביקורת?

יריב פישר : כמו כל דבר במועצת העיר. יש הרבה דברים שאנחנו מחליטים בהם ולא קובעים בסופו של דבר. גם ממשלת ישראל. עכשיו, התפקיד שלנו לבקר ולהמשיך להעלות את זה כל הזמן ולדאוג שזה קורה.

יהונתן יסעור : אז בעצם המעקב שלנו והדרישה שלנו,

יריב פישר : אין לנו שם סנקציה בכל זאת לוועדת ביקורת.

יהודה בן עזרא : אם אתה לוקח את ה, אם אתה הולך לצד הקיצוני, אתה הולך לצד הקיצוני והשאלה היא נכונה. מה עושים, אבל, אבל צריך להסתכל במאזן הכולל. בדו"ח ליקויים, במעקב ליקויים שאנחנו עושים, אני מצפה עכשיו, הנחתום מעיד על עיסתו, אבל תיכף היושב ראש והמבקר ישבחו את המנכ"ל על זה.

ליאת תימור : מי עושה את הדו"ח מעקב ליקויים, המנכ"ל?

יהונתן יסעור : רגע, שנייה, שנייה,

יהודה בן עזרא : השאלה שלך במקומה.

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : לא אמרתי את זה במידה שעכשיו אני לא מכיר עד הסוף את הפרטים, מה

כן נעשה, מה לא נעשה, העליתם סוגיה שמבחינתי היא סוגיה בעייתית.

אנחנו בתור חברי מועצה מחליטים משהו שבסופו של דבר לא מתבצע, מה

קורה?

יריב פישר : מה הטעם בזה.

יהונתן יסעור : אני מוכן לשבת איתך על זה עוד פעם ועוד פעם,

(מדברים יחד)

ירון הררי : אבל אני רק רוצה לומר פה, אני רק רוצה לומר פה שהשאלה הזאת היא

לא רלוונטית לשמחתי הרבה, היא לא רלוונטי לעיר שלנו מהסיבה

הפשוטה. יש פה צוות לתיקון ליקויים בראשות המנכ"ל, המנכ"ל רואה עין

בעין עם המועצה, אין מחלוקת בין הנהלת העירייה למועצה במקרה שלנו

לשמחתי.

יהונתן יסעור : אתה אבל אמרת לפני,

ירון הררי : לא, לא,

יהונתן יסעור : יש החלטות מועצה שטרם יושמו.

יהודה בן עזרא : לא תיקנו את הליקויים.

יהונתן יסעור : לא תיקנו.

יהודה בן עזרא : לא שמישהו בהנהלה .. מכל מיני סיבות, אין ויכוחים, אין ויכוחים.

ירון הררי : יש חלק מההמלצות שצריכים ... כדי שהמנהלים יישמו אותם. אבל שוב פעם

אני אומר, אתם גם תראו את זה בהמשך ואני יכול לומר את זה גם עכשיו,

שחלק גדול מהדברים מתקנים אותם תוך כדי הביקורת. הרבה פעמים

המנהלים .. ועדת הביקורת שהם כבר מדווחים שהם תיקנו את הדברים וכמו

שאמרתי קודם, יש תמימות דעים בין הנהלת העירייה שזה ראש העירייה

והמנכ"ל לבין המועצה בקטעים האלה והצוות למתן ליקויים בהחלט נותן

הנחיות כדי לפתור בעיות ולקדם את היישום של ההמלצות. מה שאני רק,

מילה אחת, מה שאני קודם רמזתי והיושב ראש אמר את זה בצורה יותר מפורשת, זה שבמהלך הדיון פתאום הסתבר שהמנהלת היא לא מסכימה עם חלק מההמלצות. אז אני, אין לי בעיה, זאת אומרת מהבחינה הזאת אם מבוקר לא מסכים עם חלק מההמלצות, הוא יכול לפנות מחדש למבקר או לוועדת הביקורת או למועצה ולהסביר למה הוא חושב שאפשר לעשות משהו אחרת. אנחנו פתוחים בקטע הזה. אנחנו לא .. לכן הדרך הנכונה זה באמת לבוא ולהגיד אנחנו לא נוקטים בדרך הזאת, אנחנו יכולים לתקן את הליקוי בדרך אחרת שזה דבר שהוא בהחלט ניתן.

(מדברים יחד)

יריב פישר : בוא נמשיך. שכר. כדאי שתמצאו את העמוד של השכר. זה כל כך משעמם הדו"ח הזה.
מאיה כץ : תפנה אותנו.
יריב פישר : זה היה ממש עצוב.
יונתן יעקובוביץ' : איזה עמוד יריב?

ירון הררי : בכל זאת אני אגיד כמה מילים לגבי התשלומי שכר. קצת נתונים כלליים. כל חודש מפיקים קצת יותר מ-3,600 תלושים של שכר. 3,600 תלושי שכר. התקציב השנתי של השכר בעירייה הוא 333 מיליון שקלים שזה בהחלט תקציב, חלק גדול מהתקציב השוטף של העירייה. הנושא הזה,

(מדברים יחד)

ירון הררי : הנושא הזה של ניהול כוח אדם מנוהל בשני, נקרא לזה בשני יחידות. היחידה שנמצאת בגזברות שזה מחלקת השכר. היא אמונה על הכנת התלושים והתשלום וחישוב השכר וכולי ואגף משאבי אנוש שהוא אוסף את השעות, סופר את ימי החופשה, כמובן אחראי על חתימת ההסכמים, חוזים וכולי ולכן חשוב מאוד השילוב או השיתוף פעולה או זרימת המידע בין שני הגופים האלה, כי בסך הכול שניהם, הפעילות של שניהם יוצרת בסוף את תלוש השכר ואת חישובי השכר. מה שאנחנו עשינו כאן, עשינו ביקורת שהיא ביקורת, עשינו מה שנקרא תחקור נתונים. אנחנו שאבנו את כל הנתונים של מערכת השכר לשנים 2015 ו-2016, שאבנו את זה מתוך המערכת והרצנו עד הנתונים האלה, השאילתות שהרצנו זה במטרה לחפש, למצוא חריגים. כך

שברגע שמצאנו חריגים, באנו למחלקת השכר והתחלנו לנתח את החריגים כדי לוודא שאם באמת החריגים הם חריגים או שהם חלק מה, או שהם בסדר, או שהם תקינים. אני לא, כמוכן לא אעבור פה על הדו"ח. אני רק יכול להגיד לכם שהעובדה שמצאנו מעט מאוד חריגים, אני רוצה להזכיר לכם שמדובר פה על 3,600 תלויים כל חודש כפול 24 חודשים, זה המדגם שלנו, מראה שבהחלט המערכת עובדת בצורה טובה וכמעט ולא מצאנו חריגים והיחידים שמצאנו רק יכולים להצביע על העובדה שסך הכול הדברים מתנהלים טוב. זה החלק הראשון של הביקורת. החלק השני של הביקורת היה, התייחס למחלקת משאבי אנוש וכל מה שקשור ב, וכל מה שקשור באיסוף שעות, ימי חופשה, שיעורי, אחוזי משרה, אם זה 100 אחוז או יותר, משמרות, האם מקבלים על אותן שעות של משמרות גם שעות נוספות וכולי. גם פה כל ההערות היו מקובלות על אגף משאבי אנוש ובסך הכול הביקורת היא ביקורת טובה.

משה פדלון: יפה. זה המקום להודות לגזבר העירייה, נמצא פה מוטי לובישו, שהוא מנהל אגף השכר, הסגנית שלו הנאמנה וכמוכן לחיים שגיב והצוות שלו. באמת, כמו שאמר יושב הראש, דו"ח משעמם, יישר כוח לכם ולכל צוות העובדים. תודה.

יריב פישר: יוסי רצה להגיד משהו.

יהודה בן עזרא: מוטי, לך לישון.

מוטי לובישו: עוד לא, עוד לא.

יוסף לונדון: לאור הממצאים של הביקורת, אני סבור שיש להעניק ציון לשבח למינהל הכספי ולעומד בראשו רוני חדד, לאגף למשאבי אנוש ולעומד בראשו חיים שגיב ולמנהל מחלקת השכר בכל הנוגע לנושא תשלומי השכר. רוב הליקויים שנמצאו ואני שותף למבקר, הינם ליקויים קלים ולהבנתי הם תוקנו מיידית עם קבלת הביקורת. תודה.

משה פדלון: יישר כוח. בבקשה.

רו"ח רוני חדד לוי: טוב, אני מצטרף לתודות למוטי ושוש וכל צוות הבנות שעושים עבודה סיזיפית מאוד קשה מדי חודש כדי שכל עובד יקבל כסף בזמן.

ליאת תימור: מה זה בנות? זה להקה כזאת?

רו"ח רוני חדד לוי : כל העובדות.

משה פדלון : כן, בבקשה.

יריב פישר : כן, בית ההורים.

(מדברים יחד)

ירון הררי : בית ההורים העירוני. אני מניח ש,

יריב פישר : עמוד 43.

ירון הררי : אני מניח שכולכם מכירים את בית ההורים העירוני ש.. הוא המנכ"ל. אנחנו

מדברים פה על בית הורים שיש בו 130 חדרי דיירים, ליחידים ולזוגות,

מחלקה סיעודית עם 30 מיטות. חשוב לי קצת לספר על ההיסטוריה. בשנת

86 נחתם בין העירייה לבין העמותה הסכם. העמותה הזאת היא עמותה

שהוקמה על ידי אנשי הרצליה, שהמטרה של העמותה היה שיהיה בית

הורים, שיהיה בית שהם יוכלו להיות בו בערוב ימיהם. בשנת 86 נחתם הסכם

בין העירייה לבין העמותה הזאת, שהעירייה, עיקרון של ההסכם זה

שהעירייה תקצה קרקע והעמותה תקים את הבניין. העמותה נכנסה, נכנסה

לקשיים ובעקבות זה נחתם הסכם נוסף שהוא ההסכם הרלוונטי לימינו אנו

לשנת 2008. במסגרת ההסכם הזה העירייה סייעה גם בהקמת בית ההורים

והעמותה הפכה לתאגיד עירוני, לתאגיד עירוני ונחתמה מערכת שלמה של

הסכמים בין העמותה לבין ... הביקורת שעשינו בבית ההורים, החלק השני,

תיכף נדבר על החלק הראשון, החלק השני בדו"ח זה ביקורת תפעולית, כמו

שאנחנו עושים בדרך כלל. ביקורת תפעולית, בדיקת ספקים, הסכמים, כל מה

שקשור בתפעול השוטף של בית ההורים. רוב ההמלצות שאנחנו, כל

ההמלצות למעשה התקבלו על ידי הנהלת העמותה ואני חושב שאפשר

להסתפק בכך. לגבי החלק הראשון, אני רוצה להעיר כמה דברים. הנושא

הראשון זה תקציב, התקציב של בית ההורים העירוני. בית ההורים העירוני

בשנת 2017 הציג תקציב שהוא בסיכומו של דבר היה תקציב גירעוני וגם

בשנת 2018, גם תקציב 2018 הוא תקציב גירעוני. התפוסה בבית ההורים היא

תפוסה של 85 אחוז, 75 אחוז, מזה גם נובע הגירעון. אנחנו המלצנו לעשות

תוכנית כלכלית או אומדן לצורך ניהול, ניהול התקציב. במסגרת הזאת

האומדנים .. כגון עלות ממוצעת לחדר, הכנסה לחדר ושהתקציב באמת

יעמוד על רגליים איתנות. בנוסף לזה יש פה תקציב שיווק, פרסום של 250 אלף שקל שזה לא תקציב קטן. אנחנו הערנו פה על חוסר. כלומר הייתה בכלל החלטה של הוועד של העמותה לעשות תוכנית, תוכנית שיווק, תוכנית פרסום. אני חושב שהדברים האלה, כל אחד צריך להבין בתחומו. יש מישהו שמבין בניהול בתי אבות ויש מישהו בשיווק ופרסום ואנחנו המלצנו לבנות תוכנית שיווק ופרסום ולנתב את זה למקומות שבאמת, שבאמת אולי יכולים לעזור בעניין הזה. זה נושא אחד. הנושא השני זה מטרות העמותה. העמותה המקורית שהוקמה הוקמה לטובת תושבי הרצליה. מי שהקים אותה הדגיש את הנושא הזה שזה מיועד לתושבי הרצליה. אני רוצה להזכיר לכם שהעמותה הזאת משתמשת במשאבים עירוניים. הקרקע שהוקצתה על ידי העירייה. עכשיו שמענו על תב"ר שהיא הולכת להשקיע בעמותה הזאת, ונכון שכיום אנחנו נמצאים במצב שבו יש תפוסה לא מלאה ואנחנו נקבל כל אחד מרעננה, מכפר סבא או אני לא יודע מאיפה, אבל אני חושב שגם מבחינה הצהרתית וגם למען הימים הבאים, מאחר וזה משאב עירוני והעירייה תומכת בו לא מעט, אני חושב שצריכים לתת איזושהי עדיפות לתושבי הרצליה. אנחנו המלצנו לעשות תקנון. ועדת הביקורת החליטו לעשות את זה כהחלטת ועד וזה הנושא השני שאני חושב ש, זה הנושא השני שרציתי לדבר עליו.

יהונתן יסעור: ירון, סליחה שאני קוטע אותך. כשאתה אומר תעדוף של תושבי הרצליה, זה אומר שהגבלה רק לתושבי הרצליה או קודם תושבי הרצליה, קודם תושבי עירי.

ירון הררי: אני רוצה, אני ארחיב אולי במילה אחת על זה. בשנת 2008 כשעשו את הדיונים לגבי התקנון של העמותה והפיכתה לעמותה עירונית, דנו שם בכל הניסוחים ובהסכמים וכמה כל אחד ייתן ושמה או בלי שימת לב או אני לא יודע, מאיזושהו סיבה, הושמט על העניין הזה שזה עמותה למען תושבי הרצליה. עכשיו, אני לא קובע פה ולא אומר איזה תעדוף ניתן או מה בדיוק ניתן. אבל אני חושב גם מבחינה הצהרתית זה חשוב שאם הייתה עמותה למען תושבי הרצליה והעירייה נותנת משאבים עירוניים לצורך העניין, צריך

באיזושהי צורה שהוועד יחליט לתת איזשהו תעדוף או איזשהו אזכור לעניין הזה שזה למען תושבי הרצליה. זה פחות או יותר.

יריב פישר : אני רוצה להוסיף. כמו תמיד ירון הוא נחמד אבל זה באמת דו"ח חמור. אנחנו רואים פה דו"ח מאוד מאוד חמור ואני אומר שאני למדתי עליו המון. זה לא פעם ראשונה שאני נתקל בבית ההורים בוועדת ביקורת. אני כבר 15 שנה בוועדת ביקורת, זה פעם שנייה וחשבתי שהדברים ייראו שם אחרת לגמרי וגם פה התבדיתי, אבל מה שלמדתי בוועדת ביקורת שהאשם הוא לא היה העובדים במקום והאשמים הם פה הנהלת העיר והאשם המרכזי הוא אתה פדלון. אתה יושב ראש העמותה. יש פה מחדל מהשנה הראשונה, מהרגע הראשון. למעשה מדובר במקום גירעוני, מדובר במקום שהוא נותן כבר שירות פחות טוב, לא יעזוב, יש פה ביקורות,

(נתק בהקלטה)

יריב פישר : .. הסיעודי, התנהלות העמותה הייתה רצופה ליקויים וכשלים וחרגה ממינהל הקרן.

משה פדלון : ..

יריב פישר : תרשה לי. יש פה ביקורות לא טובות במקום וזה דבר שהיה ידוע מהרגע הראשון. אני מקריא לכם מהפרוטוקול. במקרה הזה את יוסי לונדון, אני שואל אותו מה עצר את הדירקטוריון מלקבל החלטה ללכת לשיפוץ. למעשה הסיפור הגדול פה זה השיפוץ. כי מה שבעצם אומרים עובדי המקום אנחנו לא יכולים לקדם את המקום, המקום הזה נותן שירות לא מספיק טוב מכיוון שהמקום הזה הוא רעוע. ומה שהם אומרים כאן בפירוש מה עוצר אתכם חמש שנים, למה אין פה תב"ר, למה זה לא קורה. יוסי לונדון עונה תפנה את השאלה לראש העיר. אני כבר מפנה את השאלה לראש העיר, כי בעצם חמש שנים לא נעשה שום דבר במקום הזה. זה מחדל ניהולי גם של ראש העיר וגם שלנו כאן כהנהלת העיר. כשלנו כאן במקום הזה. אני אומר לכם באמת, אני האשמתני את האנשים שיושבים פה, הם לא אשמים. בדקתי, הם עושים עבודת קודש שם. מי שכשל זה הנהלת העיר בראשותך, כשלנו שם במקום הזה. עכשיו לבוא אחרי חמש שנים ולעשות את תב"ר של 500 אלף שקל בשביל להתחיל את תכנון השיפוץ, זה כישלון ניהולי. זה לא חזון וניסיון, זה

לא עושה מעט ומדבר הרבה, אני לא יודע מה, זה כישלון ניהולי פרופר וצריך לפרוט את הדברים על השולחן.

יוסף לונדון: כממלא מקום יושב ראש הדירקטוריון בבית ההורים, אני חש אחריות אישית לממצאים הקשים. ראוי שהמצב הכספי של בית ההורים יעמוד לנגד עינינו בדיון זה. הגירעון לשנת 2017 הינו 281 אלף שקל. הגירעון הצפוי לשנת 2018 הינו 800 אלף שקל. יש חוסר של 3 מיליון שקל בגין הפער בין הנכסים המוערכים ב-14 מיליון שקל לבין ההתחייבויות המוערכות ב-17 מיליון שקל. העמידה בדרישות של המבקר מחייבת לדעתי מינוי סגן למנכ"ל. העומס המוטל על המנכ"ל הוא כבד מדי. לנוכח הגירעון של הבית המנכ"ל רצה לחסוך בהוצאות, אולם חיסכון זה בא על חשבון הבריאות של המנכ"ל ועל חשבון היכולת לעמוד בכל הדרישות המינהלתיות. למותר לציין שחייבים לתקן את כל הליקויים אך ראוי גם להביע הערכה למנכ"ל דני שקדי על מסירותו לדיירים של בית ההורים. הדו"ח של המבקר מאוד מפורט ועל כך מלוא הערכתי. יחד עם זאת, נראה לי שהמבקר התעלם מנושא מהותי, הצורך לשפץ את בית ההורים. הפרוטוקולים של בית ההורים מעידים שלאורך כל הקדנציה הנוכחית שבתי ודרשתי לשפץ את הבית. אמרתי זאת לא רק לפרוטוקול אלא גם ישירות לראש העירייה. אני שמח שהיום אישרנו תב"ר בנושא של שיפוץ בית ההורים. המבקר טוען בצדק כי ועדת הכספים לא התכנסה בסיום כל רבעון לדון בגירעון בתקציב. הערה נכונה. יחד עם זאת, ברצוני לומר כי גם אם איננו מתכנסים בכל רבעון, היינו מגיעים למסקנה כי הגירעון נובע מחוסר אכלוס וכל עוד הבית לא שופץ, אין סיכוי להוסיף דיירים. באשר להערכה כי לא נערכה בקרה בזמן אמת על נתוני התקציב והביצוע, ברצוני לציין כי נציג של מחלקת בקרת תאגידים בעירייה מוזמן לכל ישיבה ולמיטב ידיעתי מגיע למרבית הישיבות. המבקר המליץ לבסס את תקציב העמותה על הנחות ריאליות ולערוך שינויים כדי להימנע מתקציב גירעוני. ברצוני לציין כי אני דרשתי לערוך תקציב על בסיס הנחות ריאלי. היה ראוי שמבקר העירייה יצטט דברים שאמרתי בדיון בנושא הצעת התקציב לשנת 2017. אני מפנה לפרוטוקול של ועד העמותה מיום 8 בדצמבר 2016 ובישיבה הזאת השתתפו אנשי הגזברות מר רוני חדד וגברת הילה רוזן.

ואני מצטט: יוסף לונדון: למה לא ללכת בדרך השמרנית ולהציג תקציב גירעוני? ופה אני מוסיף בעל פה, לא מהפרוטוקול, תקציב שמבוסס על הנחות ריאליות ולא על חלומות באספמיה. בנושא ההערה של המבקר שיש לערוך שינויים בתקציב כדי להימנע מתקציב גירעוני, ברצוני לומר שלא ניתן לשנות את התקציב מכיוון שהגירעון נובע מ-25 חדרים ריקים. שינוי בתקציב פירושו צמצום השירותים הניתנים לדיירים. אני לא אתן לזה יד. המבקר מציין כי אכלוס דירות ריקות בנזקקים מקרב תושבי העיר אינו מהוגן בדיון מסגרת פורמלית. אין רישום מסודר ואין אסמכתאות נדרשות. חלק מהמקרים לא עונים על ההגדרה מקרה חירום. אני מסכים לחלוטין ואני אוסיף ואני אומר כי תעריף של 100 שקל חדר ליום, ליום, לחדר, לא לאדם, אינו מכסה את ההוצאות. מנכ"ל הבית ביקש לקבל 250 שקל ליום עבור אירוח אנשים במקרה חירום, שלדעתי גם זה תעריף נמוך מדי. ברצוני לציין שלדעת היועץ המשפטי של העמותה, לא ניתן להגן באופן פורמלי את נושא ה אירוח של המקרים הסוציאליים, אבל ראוי שתמורה הוגנת תינתן. בישיבה מתאריך 27 בדצמבר 2017 אני התרעתי על אירוח תושבים הסובלים מבעיות סוציאליות כגון אלכוהוליזם וסמים לתקופות ארוכות יחסית. אני ביקרתי את התעריף הנמוך שנקבע על ידי ראש העירייה. בדו"ח המבקר נכתב כי מבקר, כי מנהלת בקרת תאגידיים בעירייה טוענת כי התקציב לא הועבר לעיון העירייה ולא דווח לעירייה על הגירעון בתקציב. אני נדהם. אינני מבין מאין נולדה אמירה זאת. לכל ישיבה מוזמן נציג של העירייה. להלן ציטוט פרוטוקול מתאריך 18 בדצמבר 2017: על סדר היום הצעת תקציב ודו"ח רבעון. יוסף לונדון: למה לא ללכת בדרך השמרנית ולהציג תקציב גירעוני? רוני חדד: מסכים שלא צריך להציג תקציב גירעוני. התקציב צריך להיות מאוזן. ניפגש לקראת הרבעון או החציון ונעשה מהלכים. הגזברות הייתה מודעת בכל רגע ורגע למצב הכספי של בית ההורים. והתרומה היחידה של הגזברות הייתה תקצו בהוצאות. ואני שואל באיזה הוצאות לקצץ? באוכל?
זו התשובה שלכם?

מאיה כץ: או בתרופות?

יוסף לונדון: אני מתנגד בתוקף להצעה של המבקר כי ייקבע מחירון ולמנכ"ל יש שיקול דעת לגבות יותר. זה ציטוט מדו"ח המבקר. בעולם שבו אנו חיים המחירון הינו בסיס למתן הנחות ולא בסיס לגביית יתר. אני מציע שייקבע מחירון מקסימלי שממנו תינתן הנחה אוטומטית של 10 אחוז לתושבי הרצליה. זה בהקשר, ואני מסכים לחלוטין שיש להעדיף את תושבי הרצליה שגרו בעיר לפחות חמש שנים ובנוסף למנכ"ל תהייה סמכות לתת הנחה של 10 אחוז לפי שיקול דעתו גם למי שאינו תושב הרצליה. על המנכ"ל יהיה לדווח בכל ישיבה של הדירקטוריון על ההנחות שנתן, להסביר אותן ולשמור על תיעוד הולם. כפי שצינתי, דרשתי במשך שנים לשפץ את הבניין והיום אישרנו תב"ר בנושא השיפוץ. ביקשתי לערוך תקציב על בסיס של הנחות ריאליות, גם אם פירושו של דבר שהתקציב גירעוני. ואכן עמדתי התקבלה בתקציב 2018, הינו תקציב גירעוני, אני לא גאה בזה אבל זה מבוסס על הנחות ריאליות. ביקרתי את השימוש הלא ראוי במתן דיור לאוכלוסיות מוחלשות בבית ההורים ובנוסף ביקרתי את התעריף הנמוך מאוד עבור האירוח. אני מקווה שבעקבות דו"ח זה, שיימצא פיתרון חוקי וכלכלי לנושא הזה. תודה.

מאיה כץ: אני רוצה להגיד משהו.

יריב פישר: כן מאיה.

מאיה כץ: אני מורשית חתימה ואני עובדת עם דני הרבה, ואני רוצה להגיד מילה טובה על דני. אני חושבת שדני הוא מנכ"ל נהדר. אני חושבת שאתה עושה עבודה נפלאה. אני חושבת שאתה מייצר יש מאין ובאמת, באדיבות, בנימוס, ברוחב לב, במקצועיות, בחוכמה, באינטליגנציה, ואני רוצה להגיד לך כל הכבוד ואני רוצה להגיד לך תודה. המון פעמים זה לפעמים גם צ'קים קטנים של 200 שקלים, 300 שקלים, 400 שקלים ואתה עושה מאמץ באמת אדיר ועילאי עבור הדיירים והיה לי חשוב שידעו את זה.

משה פדלון: טוב, תודה.

דובר: אני רוצה להתייחס רגע.

משה פדלון: אנחנו ניתן לך. כן וייס.

צבי וייס: שמענו פה דברים רחבים, תקציביים, בניינים, על הנושא של בית האבות. הנושא הזה של בית האבות, אנחנו צריכים לראות ממה הוא מורכב. הוא

מורכב מגוף ונפש. גוף זה הבניין, הנפש זה הדיירים. והחוכמה והייתי אומר גם היכולת שפה ציינו את המנכ"ל, לנהל ולתת את הטיפול והיחס לדיירים שגרים שם, בתנאים פיזיים כמו שתיארו אותם, למרות שאני אומר זה לא כל כך גרוע. צריך לטפל כל הזמן. צריך לשפץ כל הזמן. אבל המצב הוא לא עד כדי כך, לא כצעקתה. ועכשיו בעיקר שאם הולכים עכשיו עוד לשפר, יש תב"ר ויעשו זה גם חשוב מאוד. ויש בבית אבות הזה דבר שהוסיף רבות לכל דייר, כשבאים לשם אנשים לבית אבות הזה, לפעמים הם באים אפילו עם רכבים פרטיים, נוסעים, מטיילים, אבל רובם, לא רובם, מי שלא מת פתאום תוך 24 שעות מדום לב, אז הוא מגיע גם כן למחלקה סיעודית, וכשלא הייתה מחלקה סיעודית במקום הזה, היה צריך לטלטל אותו למקום סיעודי אחר. אז היום המבנה, אולי המדרגות לא כל כך טובות, אולי חסר פה ושם, אבל הכלליות של האדם שנכנס לשם, הדייר והם לא באים שמה בגיל 18, הם באים לשם לעת זקנתם ויש להם קודם כל את הביטחון הסופי שגם אם יהיה סיעוד, יש להם מחלקה מפוארת. ועוד יותר יש לשבח, יש יותר ולשבח את התחושה, את התחושה שהם מקבלים שמה במקום, הם תמיד יש יבקשו, אני יושב שמה גם כן בדירקטוריון, יש להם נציג לעובדים,

יריב פישר : תאשר שאתה אחראי על כל מה שקרה.

צבי וייס : אני אחראי,

יריב פישר : אין שם שום דבר מפואר.

צבי וייס : אני לא,

יריב פישר : הם לא רוצים להיות שמה בכלל. אתה מפאר פה דברים ... זה נהדר.

צבי וייס : אני מכיר בתי אבות אחרים ששמה,

יריב פישר : של עירייה?

צבי וייס : רק רגע,

יריב פישר : של עירייה?

צבי וייס : תן לי, לא של העירייה.

יריב פישר : של העירייה זה אחריות,

צבי וייס : והעירייה,

יריב פישר : בחמש השנים האחרונות לא עשתה שום דבר. שום דבר.

- צבי וייס : אם כך לא הבנת מה שאני מדבר.
- יריב פישר : הבנתי מה שאתה מדבר.
- צבי וייס : אתה לא הבנת לגמרי.
- יריב פישר : מפואר.
- צבי וייס : אבל אני אומר, אני לא אמרתי מפואר. אמרתי הבניין צריך ...
- יריב פישר : זה לא המדרגות.
- צבי וייס : זה הכול,
- יריב פישר : זה עלה בדירקטוריון.
- צבי וייס : גם המעליות כל מיני דברים,
- יריב פישר : .. בכל הדירקטוריון.
- צבי וייס : אבל היכולת שמה לתת את התחושה לדיירים שהם באים לשמה שלוש פעמים ביום, יושבים בשולחנות מכובדים וערוכים והם מקבלים את הטיפול הרפואי, אז אני, בזה אני משבח את החלק האחר, את מי שמנהל את בית האבות. את מנהל דני שנמצא פה. יש לשפר ויש לתקן. אנחנו יודעים גם שבאזור אחר של הרצליה יש בתי אבות פרטיים שהתחושה של הדייר ששמה הרבה יותר גרוע מאשר בבית אבות הזה ואני אומר את זה, שצריך לשפר. ושביאים להם אוכל לא בנגמ"שים, איך קוראים לזה, חמגשיות, ליאת תימור : זה רק ל...
- צבי וייס : ולכן אני אומר, אנחנו צריכים, אנחנו צריכים, אנחנו צריכים לשפר, לתקן ויש תב"ר וגם ההשלמה הזאת של הסיעודי היא לא באה בלי שיתוף, בלי שיתוף של העירייה.
- יריב פישר : זה לא תב"ר לשום שיפוץ.
- צבי וייס : ואנחנו,
- יריב פישר : לא עשיתם שום דבר.
- צבי וייס : כי קודם כל נקבל אחריות על כל מה שלא בסדר. מה שבסדר, אחרים עושים.
- אבל אני אומר העירייה היא רוצה לטפל והיא תטפל אבל הכי חשוב שהאנשים שגרים שם יגורו בכבוד עד כמה שניתן.
- יריב פישר : ...
- צבי וייס : ובעזרת השם,

- ליאת תימור : אף אחד לא ...
- צבי וייס : נשפר.
- (מדברים יחד)
- צבי וייס : עוד הפעם, ותודה רבה ותודה רבה לצוות, תודה רבה לצוות שהצליח לנהל, יהונתן יסעור : אמרת תודה.
- צבי וייס : עוד לא סיימתי.
- יהונתן יסעור : סליחה.
- צבי וייס : שהוא לא מצליח, שהוא מצליח לנהל את העסק ולהוביל אותו בתנאים כל כך גרועים שמתארים פה, שאני לא מסכים לכולם ויישר כוח לצוות.
- ליאת תימור : אני רק רוצה משהו.
- יהודה בן עזרא : יש ניגוד עניינים באישור התקציב לשיפוצים כי אני עוד מעט בדרך לשם.
- יריב פישר : כן ליאת.
- ליאת תימור : אני רק רוצה להגיד,
- יוסף קוממי : כמו שיפוצי בתי הכנסת.
- ליאת תימור : באופן כללי להגיד, תראו, בארץ בתי אבות, אחת האטרקציות הכלכליות הטובות, אנשים מתבגרים, בהרצליה אנחנו יודעים שיש לנו אוכלוסייה גדולה,
- יריב פישר : עניפה.
- ליאת תימור : והרעיון שבית אבות שהוא נכס של העירייה, שלא הופכים אותו ל, זה ממש נכס שיכול להיות מניב בצורה בלתי רגילה ואני חושבת ש, אני כרגע לא מתייחסת לחלקים היותר רגשיים ולעבודתו הנפלאה של דני ידידי, אני באמת לא מצליחה להבין כי זה באמת אחד הדברים שההשקעה, מעבר לטוב שהיא תעשה, היא גם נורא משתלמת. זה ממש פקשוש.
- דני שקדי : אני רוצה מילה בקשה. מילה אחת. לפחות להשכלה של חברי המועצה. אני מנהל את בית האבות מ-2002. מ-2006 בית האבות הזה לא נמצא בגירעון ועיריית הרצליה לא נותנת שקל אחד. עד 2006,
- דובר : היא נותנת רשת ביטחון.
- דני שקדי : דקה, דקה, תן לי לסיים. תנו לי לסיים, אני אסביר. עד 2006 בית ההורים הזה עמד על גירעון של 2 מיליון שקל. יש פה אדם שיכול לאשר את מה שאני

אומר. אני הגעתי והצלחנו לייצב אותו תוך 4 שנים, עשינו אותו למצב שהוא עם עודפים. כל התקופה הזאת מ-2002 עד 2006 עיריית הרצליה שמה 2 מיליון שקל בקופה שלנו. מ-2006 עיריית הרצליה לא שמה גרוש. אני מדבר על המאזן שלנו. אנחנו עכשיו מדברים על שנתיים קשות, שאני יכול לתת לכם פה הסברים למה הם נבעו, אבל זה לא הזמן. אבל אני רציתי שתדעו את זה. המקום הזה נוהל ומנוהל בצורה הכי הכי מיטבית שאפשר היה לנהל אותו בסיטואציה שאנחנו נמצאים בה. פשוט היום עם ישראל, לצערי הרב, מחפש את הפאר ואת השואו והרבה אנשים כשאתה מצלצל אליהם, יש לך בריכת שחייה, אז אני שואל את האדון מתי שחית פעם אחרונה. או יש לך ספא. חברה, זה לא קל להתמודד אבל אני עכשיו מאמין, כמו שאמרו פה, שעכשיו נלך לשיפוץ, אתם תראו תוך שנה שנתיים את השיפור.

ירון הררי: אני רוצה רק להעיר.

יריב פישר: שנה שנתיים לאחר השיפוץ.

משה פדלון: דני, דני,

יריב פישר: זה כאילו עוד חמש שנים.

ירון הררי: שנייה אחת, אני רוצה רק להדגיש משהו. אני חושב שבכל הדו"ח שלנו, בכל הדו"ח שמונח פה לפניכם, לא כתוב מילה אחת שהמלצנו לשפץ. לא המלצנו לשפץ. זה יפה מאוד שרוצים לשפץ. מה שאנחנו המלצנו שצריכים לעשות תוכנית. אם הייתם חברה מסחרית הייתי קורא לזה תוכנית עסקית. אבל לעשות תוכנית שתגיד אם אנחנו נשקיע עכשיו 3 מיליון שקל בבית הזה, נוכל לגבות עוד 500 שקל לחודש ואז נגיע לאיזשהו לא יודע,

(מדברים יחד)

דני שקדי: אבל כל תוכנית שתעשה היא מבוססת על אכלוס.

ירון הררי: שנייה,

דני שקדי: היא מבוססת על אכלוס.

מאיה כץ: יהיה לך נהדר וזה דברים שצריכים.

ירון הררי: לכן אני אומר,

דני שקדי: ירון, אי אפשר לעשות תוכנית.

ירון הררי: שנייה אחת. מה שאנחנו המלצנו, מה שאנחנו המלצנו,

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : אי אפשר לשמוע אותו אם שניכם מדברים.

ירון הררי : מה שאנחנו המלצנו זה לעשות תוכנית כדי שאנחנו נוכל לראות את האופק של המקום הזה. התוכנית הזאת יכולה להיות העלאה בתעריפים, כתוצאה משיפוץ. היא יכולה להיות הורדה במחירים כדי למלא. היא יכולה להיות הרבה מאוד דברים אבל אי אפשר, אני לא יודע, ככה אני חושב, אי אפשר עכשיו לבוא ולהגיד אנחנו נשפץ ב-500 אלף שקל עכשיו ועוד אני לא יודע כמה כסף והכול יהיה בסדר. ואותו הדבר לגבי השיווק. יש לנו פה תקציב שיווק. אני, הייתה החלטת ועד שהולכים לאנשי מקצוע שיבנו תוכנית, שיראו מי הם אנשי, מי הם קהל היעד, שיתוף פעולה עם העירייה. העירייה עושה הרי אירועים לאנשי, לגיל השלישי, לרתום גם את העירייה. לכן אני אומר זה לא one men show. צריך גם לערב את העירייה לעשות תוכנית, לערב אנשי כלכלה, אולי לערב זה, ואני חושב שזה אולי יוכל לתת את ה, לעלות את .. ככל האפשר. ומילה אחת לגבי, ומילה אחת לגבי התקציב. תראו, אני בהחלט מתחבר למה שיוסי אמר ואנחנו אמרנו את זה בדו"ח. הדבר האחרון שאנחנו צריכים זה שאנחנו לא נדע לקראת מה אנחנו הולכים, ולכן כשבונים תקציב, גם אם הוא גירעוני, בונים אותו גירעוני ואני שמח שכולנו מסכימים על זה. לא צריך להחביא את הדברים האלה.

טובה רפאל : חוץ מהגזברות.

יריב פישר : אני מקבל בהחלט. ניהול זה ניהול עד הסוף ומה שלמדנו בדו"ח הזה שאין בקרה, אין שמה נהלים כמו שצריך, יש שם מינויים ללא מכרז ובסוף הכול מתנקז למי שאחראי שם ואתה אחראי שם על הכול. על הכול אתה אחראי שם. מי עוד?

משה פדלון : רק ברשותכם, אני חושב שאנחנו גורמים פה עוול לדני.

יריב פישר : אף אחד לא.

משה פדלון : כן התחלנו בשיפוץ ואתם מתעלמים שלפני כשנתיים וחצי דני הוביל מהלך של הקמה מחלקה סיעודית שאותה חנכנו לפני שלושה חודשים. אחת המחלקות הכי יפות שראיתי. עם צוות מקצועי, עם מרפאה, עם ציוד

פיזיותרפיה. כן התחלנו שיפוץ. כן עשינו את ההרחבה. כן הבאנו כספים מביטוח לאומי והצלחנו בזה בגדול, אז אי אפשר להתעלם.

יריב פישר : המקום בקריסה.

משה פדלון : כן.

יריב פישר : המקום בקריסה.

משה פדלון : כן.

יריב פישר : המקום בקריסה.

משה פדלון : כן הדייר מקבל טיפול מיטבי, אוכל מבושל, רפואה מלאה.

יריב פישר : בזה לחסוך.

משה פדלון : אין מצב שאדם לא קיבל את התרופה שלו דני. כולם מקבלים כמו שצריך.

אני ביקשתי מספר פעמים במקום. הלוואי בכל בית מלון ארוחת צהריים כזאת.

יריב פישר : כנראה שלא קראת את הדו"ח ביקורת כי הוא לא מתעסק בתרופות.

משה פדלון : אני קראתי את הכול.

יריב פישר : אין מילה אחת בדו"ח על התרופות. המילה היא הנהלה, על ההסתכלות על

העתיד ועל הניהול שמה ופה המקום בקריסה. חמש שנים לא עשו כלום ולא

ראו את הגרף הולך ככה וככה הולך הגרף שמה, ועוד שנה ועוד שנתיים

והשיפוץ הזה ייגמר בעוד חמש שנים, המקום הזה יהיה ב-40 אחוז תפוסה.

זה קריסה וזה ניהול כושל וזה מה שקרה שם וזה ניהול כושל שלך. אז אל

תגיד תרופות כי אף אחד לא דיבר על תרופות. דיברו על הניהול שלך כאן

בדו"ח. תסתכל ותגיד מה קראת שם.

משה פדלון : בבקשה, בוא נמשיך.

אבי ברדה : לא, אני רוצה להגיד משהו.

משה פדלון : מה?

אבי ברדה : אני רוצה להעיר משהו.

משה פדלון : בבקשה.

אבי ברדה : הביקורת שלך מקובלת מאוד. הכול טוב יפה. זה ביקורת בונה, לשפר, לתקן,

לעשות. אתה מצד אחד מדבר אל כל חברי המועצה שאנחנו כשלנו. מקבלים

הכול. רוצים לבנות. אתה לא יכול להשתלח באיש אחד. זה לא עובד ככה,
 חמוד שלי. לא, מצטער. אתה לא יכול להשתלח,
 יריב פישר : כמו .. חברה כלכלית,
 אבי ברדה : זה לא בגלל שהוא ראש העיר.
 יריב פישר : הוא אחראי.
 אבי ברדה : אתה לא יכול להשתלח. לא, אנחנו אחראים.
 יריב פישר : לא, הוא אחראי.
 אבי ברדה : אנחנו אחראים, לא נכון.
 יריב פישר : הוא היה בדירקטוריון.
 אבי ברדה : אנחנו, יריב, סליחה, אנחנו חברי המועצה,
 יריב פישר : הוא עומד בראשה.
 אבי ברדה : לא, זה שהוא עומד בראשה הכול טוב ויפה. יש פה חברי מועצה. אנחנו
 אחראים. אתה משתלח בבן אדם אחד.

(מדברים יחד)

אבי ברדה : זה ש... נתן לך מחמאה בתור מישהו מהאופוזיציה ... מעולה. אתה לא אמור
 לספק את זה, כאילו להרים לעצמך את הכנפיים, אני מצטער.
 יריב פישר : אתה טועה.
 אבי ברדה : אנחנו חברי המועצה אשמים. אתה לא יכול להשתלח כל הזמן באיש אחד.
 יריב פישר : אני לא הייתי ...
 אבי ברדה : זה לא נכון.
 יריב פישר : אני לא הייתי יושב ראש דירקטוריון והוא כן.
 אבי ברדה : מחילה מכבודך, זה לא נכון.
 יריב פישר : בסדר.
 אבי ברדה : זה דעתי.
 משה פדלון : בואו נמשיך חברים, הלאה.

רו"ח רוני חדד לוי : אני רק רציתי לומר, להזכיר שהדו"ח הזה הוא דו"ח ביקורת של ה, על
 בית ההורים ולא דו"ח ביקורת על הגזברות, זה אחד. שתיים, מה שדני אמר
 בנושא של הגירעונות לאורך כל השנים הוא צודק. המקום הזה התחיל 15 או
 17 מיליון שקל גירעון וזה הלך ופחת במשך כל השנים. בחנו תוכנית עסקית

שמוכיחה את עצמה. שלוש, יש רשת ביטחון, כמו שאמר המבקר, רק למקרה חירום, במקרה שנצטרך לפדות פירעונות של פיקדונות דיירים ולבית לא יהיה איך, איך לפרוע. וארבע, הגזברות כל מקום שהיא נמצאת, כל ישיבה, כל מקום שהיא תרצה לומר משהו היא תגיד.

יריב פישר : מי עוד? הנושא הבא.

ירון הררי : הנושא הבא וזה מחלקת גנים ונוף.

מאיה כץ : עמוד?

(מדברים יחד)

יריב פישר : עמוד 2, 3.

טובה רפאל : אין לי את עמוד 2.

יריב פישר : גם לי אין, כן.

ירון הררי : מחלקת גנים ונוף היא אחראית על 1,700 דונם ברחבי העיר. ה-1,700 דונם האלה לא כוללים את פארק הרצליה, שזה עוד 300 דונם שמנוהלים באגף תב"ל ולא קשורים למחלקה. התקציב של גנים ונטיעות לשנת 2016, בלי פארק הרצליה, בערך 3 מיליון שקלים שזה בהחלט תקציב לא נמוך. גם הדו"ח הזה הוא דו"ח תפעולי בעיקרו. אנחנו בדקנו את כל הנושא של קבלני הגינון, קבלן הגיזום וקבלן הפיתוח. יש פה מערך שלם שאמור לפקח או לנהל את כל הנושא הזה של תחזוקת הגינות הציבוריות. יש לנו פה הרבה מאוד הערות שקשורות לניהול הזה, אבל אפשר לסכם אותן במילה, אפשר לסכם אותן בשני משפטים. כנראה שהיה פה רצון, היועץ שבנה את ההסכמים עם הקבלני גינון ועם המפקחים, הכניס בתוך החוזים מערכות בקרה, מערכות דיווח, מערכות פיקוח, שהקבלן צריך לתת לעירייה והעירייה צריכה לפקח והמפקחים צריכים לתת דו"חות ומה שצריך לעשות וזה מה שאנחנו ממליצים פה לעשות זה פשוט ליישם את ההסכמים, ליישם את הוראות ההסכמים. ברגע שיישמו את הוראות ההסכמים ויעבדו על פי הנהלים של המחלקה, אז חלק גדול מהליקויים לא יהיו קיימים. ואני שמח לומר לכם שבהחלט רוני כבר במהלך הביקורת קיבל חלק מהדברים וכבר פנה לקבלנים וכבר התחילו ליישם את מה שצריך ליישם. או קיי, שנייה אחת, עוד נושא אחד שאנחנו דנו פה בדו"ח הזה, זה הנושא של הצריכת מים.

זה הנושא של הצריכת מים. אני רק אגיד לכם כמה נתונים. יש לנו, יש במחלקה 655 מונים, זאת אומרת 655 יחידות קצה. 655 מונים שמוגדרים לגינון שטחים, לגינון שטחים ציבוריים. תיכף אני אמצע כמה כסף משלמים על כל דבר כזה.

יהונתן יסעור: השקיה של גינון.

ירון הררי: סליחה?

יהונתן יסעור: השקיה,

ירון הררי: השקיה של גינון ציבורי. אנחנו רואים את זה גם, את הזה, אתם יודעים שיש לנו את חברת גדיר. חברת גדיר היא החברה שהעירייה שכרה כדי שתאגור את כל הנתונים ממי הרצליה ותעשה ניתוח של הצריכות בין חודש לחודש ובין תקופה לתקופה. אני רק אסתפק בזה שאומר שאני חושב שצריך להגביר בצורה משמעותית את הפיקוח על כל המונים האלה. אנחנו מצאנו מונים שמחויבים, שחברת גדיר ציינה אותם ככאלה ששייכים לגינון, גינון שטחים ציבוריים ובמחלקה לא ידעו להגיד לנו איפה המונים האלה קיימים. אנחנו מצאנו מספר מסוים של מונית שנמצא באותה גינה, שאנחנו יודעים שיש שם רק מונה אחד. ראינו מונים שיש בהם צריכה בחורף יותר גבוהה מהצריכה שיש בקיץ ולכן אני חושב, זה מה שאנחנו המלצנו פה, שצריכים לעשות סקר מונים. סקר מונים זה צריך לעבור מונה – מונה, לראות בדיוק לאן הוא שייך ולוודא שבמקרה הטוב המונים האלה לא משויכים לאגף אחר בעירייה ובמקרה הגרוע לוודא שהם לא משויכים אולי לאיזה תחנת דלק או לאיזה עסק או מישהו פרטי שאנחנו משלמים את המים בגינו. אלה למעשה.

יהונתן יסעור: זה לא התפקיד אבל של החברה הזאת?

ירון הררי: חברת גדיר, מה שהיא עושה חברת גדיר, היא עושה ניתוח סטטיסטי. היא לוקחת את כל חשבונות המים, מנתבת אותם ליחידות הרלוונטיות ומשווה צריכה מול צריכה ומראה את החריגות. אבל היא יכולה, יכול להיות שיש לה ארבעה מונים או עשרה מונים במקרה הזה שנמצאים ברחוב הרב קוק, שכולם משויכים לגינון שטחים ציבוריים, אבל במחלקה עצמה לא יכלו לזהות איפה הם בדיוק. לא יכלו לזהות באיזה גנים הם נמצאים ויכול להיות

- שהם בכלל לא שייכים לגינון. במקרה הטוב הם שייכים לאיזה בית ספר.
 המקרה הגרוע אולי איזה תחנת דלק משתמשת.
 יהונתן יסעור: ותאגיד המים לא יודע לאן המונים האלה שייכים?
 ירון הררי: תאגיד המים יודעים את הכתובת,
 יהונתן יסעור: או קיי,
 ירון הררי: ואת המספר מונה. מה שצריך סקר מונים, לעבור מונה – מונה ולוודא שהוא
 נמצא במקום הנכון, הכתובת נכונה, שזה באמת שייך אלינו לא מישהו אחר
 וכמובן לבחון גם, לא אלאה אתכם בפרטים, גם את התעריפים וכמובן את
 הצריכה בין קיץ לחורף.
 יריב פישר: כן.
 טובה רפאל: בתעריפים אין בעיה. אנחנו יודעים שבקיץ יש את ה.. גבוה, כי אסור להשקות
 בקיץ. העירייה משקה כל השנה.
 ירון הררי: תראי, אני אגיד לך,
 טובה רפאל: אז יש את התעריף הגבוה.
 ירון הררי: אז אני, אני אענה לך בקשר לעניין הזה. תראו, אנחנו, אני בתור מבקר הדבר
 היחידי שאני יכול לעשות זה לפנות למחלקה ולשאול אותה מדוע אישרתם
 חשבונות בקיץ יותר גבוהים מאשר בחורף. המחלקה בעצמה לא יודעת להגיד
 הפוך. אבל אם המחלקה בעצמה לא יודעת להגיד לנו בדיוק למה זה ככה או
 למה זה ככה, אז זה כבר בעייתי. זאת אומרת יכול להיות שבאמת יש
 הסברים,
 טובה רפאל: כן.
 ירון הררי: לכל הפערים האלה, אבל אני חושב שצריך להגביר פה בצורה משמעותית את
 הבקרה על כל צריכת המים בקטע של השטחים של הגינון של שטחים
 ציבוריים.
 יריב פישר: נקודה נוספת לסעיף 10.2 שכבר טופל, אני אומר את זה כבר על ההתחלה,
 אבל היו פה,
 מאיה כץ: המזגן סגור, לא עובד.

יריב פישר: שלושה עובדים שעבדו במחלקת, במוסדות חינוך ללא אישור מחלקת ביטחון. זה כבר טופל וביקשתי לשים על זה דגש שזה לא יקרה עוד הפעם ונאמר לי שזה כבר טופל.

יוסף לונדון: לגבי מחלקת גנים ונוף, לפני שאני אתייחס לביקורת אני מבקש לשבח את עובדי המחלקה, את ראש אגף שאיפ"ה רוני גאון, על שפע הגינות בעיר ועל המראה הנאה של גינות אלו.

יהונתן יסעור: יישר כוח.

יוסף לונדון: כאשר טענתי בוועדת הביקורת כי הפיקוח על עבודות הגינון והגיזום צריך להיעשות על ידי עובדי העירייה ולא על ידי קבלן חיצוני, נאמר לי שהשכר שהעירייה יכולה להציע אינו מאפשר לגייס עובדים עם כישורים מתאימים. אני מקבל בכאב, בהבנה ובצער את התשובה הזאת. אני מבקש לציין כי בעקבות הביקורת על העסקה של מפקח חיצוני בנושא ההשקיה, שעלות העסקתו הייתה 16,800 שקל לחודש, מבקר, מפקח חיצוני והוא לא הגיש דו"חות ויומני עבודה, היום לשמחתי מועסק עובד עירייה בנושא הזה. תודה.

ליאת תימור: אותו הדבר עם משגיח כשרות.

(מדברים יחד)

משה פדלון: עוד דברים יריב?

יריב פישר: הלאה.

ירון הררי: הנושא האחרון, אנחנו לא נדון, הנושא האחרון שכלול פה בדו"ח זה המעקב אחר טיפול ליקויים לגבי דו"ח 2016, שאנחנו כל שנה מדווחים ב-2017 על 2016. מי שרוצה לשאול שאלות מוזמן.

יריב פישר: רק לגבי המעקב. אני רוצה להקריא את מה שכתבתי גם לגבי המועצה הדתית. עוד הפעם, העבודה שם לא נעשתה ודיברת על זה יהונתן מקודם מה הסנקציות שלנו, אחת מהסנקציות, זה דיברנו על זה בישיבה, מבחינתנו אנחנו מחויבים על פי החוק לתת להם איקס. מבחינתי החלטת המועצה, זה גם כתוב כאן, בעצם כל מה שאמרנו להם שהם צריכים לעשות, כל הביקורת הקשה שהייתה לנו על בעלי עסקים בהרצליה, לא יצא שום דבר. מרחו אותנו בהסברים של רפורמות ולא קרה שום דבר. אני מקווה שהמועצה הבאה תדע

.. יותר בחומרה, לעשות כשרות אלטרנטיבית בהרצליה ולעשות הרבה דברים אחרים, מה שקורה שם לא תקין ולא תוקן. פשוט לא תוקן.

ליאת תימור : מה ההסבר אגב?

יריב פישר : אין הסבר. הכול שמה נמרח.

ליאת תימור : הם גם לא צריכים לדווח .. אז אפשר גם כאן לעשות את זה עובד עירייה במקום,

ירון הררי : אני רוצה רק, אני רוצה רק להעיר בקשר למועצה הדתית. חלק גדול, חלק, לא אגיד גדול או לא, אבל חלק מההמלצות שלא קשורות לעניין של הכשרות אלא לניהול השוטף של שעות עבודה והחתמת כרטיס ואישורים על,

(מדברים יחד)

ירון הררי : חלק מהדברים האלה אכן תוקנו.

ליאת תימור : זה המועצה הדתית אז ..

ירון הררי : הסוגיה הזאת של קביעת קריטריונים לגבי, קביעת קריטריונים לגבי כשרות, לגבי השעות, וכל מה שקשור בחברת כוח אדם, אז התגובה, שוב פעם, אני לא מייצג אותם, אני פשוט מצטט את התגובה שלהם, התגובה שלהם הייתה הדבר תלוי ועומד בהחלטת בג"צ ובהחלטה של המשרד לענייני דת ולכן הם לא יכולים לפעול בעניין הזה. אבל שוב פעם אני אומר, הדברים התפעוליים,

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : לא כל גוף שאתה מבקר נותן לך את התשובה ואתה נותן את התשובה כ, ירון הררי : תראה, אני אענה לך.

יהונתן יסעור : כתורה משמיים.

ירון הררי : בסופו של דבר, זה לא,

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : אפשר שנייה לשמוע אותו?

ירון הררי : זה לא איזשהו מידע חסוי שהם מעניקים לנו. הרי כולנו קוראים טלוויזיה ושומעים רדיו ואנחנו יודעים שיש,

ליאת תימור : אתה קורא טלוויזיה?

ירון הררי : אני קורא טלוויזיה ושומע, אז לכן, אז אנחנו יודעים שהעניין הזה באמת תלוי ועומד ואנחנו יודעים שיש איזשהו מהלך שהולך,

יהונתן יסעור : אז התשובה הזאת מקובלת עליך?

ירון הררי : אני חושב שימים יגידו. צריכים לחכות ולראות.

יהונתן יסעור : לא, אני לא מדבר מה יקרה אם ה... זה אף אחד לא יכול לדעת. אני שואל אם התשובה שקיבלת במענה לדברים שאתה אומר,

ירון הררי : תראה, אנחנו,

יהונתן יסעור : בתור בן אדם שגם אתה, אתה יודע, אני גם מבוקר מולך כמה פעמים. היה פעמים שנתתי לך תשובה ולא הייתה מספקת אותך וזה לגיטימי.

ירון הררי : אני חושב, אז שוב פעם, אני אגיד בצורה מאוד ברורה מה שאנחנו המלצנו. אני חושב שאם יש לנו חברת כוח אדם שאנחנו עובדים מולה, אז אנחנו יכולים לנסות להגן את מה שאנחנו סיכמנו בכתובים. אני חושב שאם הם משלמים שכר ומקזזים, גובים מבתי העסק, משלמים שכר וגוזרים איזושהי עמלה, אז המועצה צריכה לדעת מה הם גוזרים. אני חושב שאם הם משלמים כסף למשגיחים, אז הם כן צריכים לדווח על שעות. אבל שוב פעם אני אומר, אני לא,

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : עכשיו אני שואל שאלה אחרת.

ירון הררי : לא, מה שנמצא בדיון בבג"צ זה משהו אחר. אני חושב שהיו צעדים שהם כן יכלו לנקוט בהם. אבל שוב פעם, עוד פעם אני אומר, חלק מהדברים הם כן עשו. זה לא שהם לא עשו שום דבר.

משה פדלון : אני רוצה לסכם. יריב, אתה רוצה?

יריב פיישר : רק עוד מילה אחת אני רוצה לומר. לגבי, נעזוב רגע בצד את המועצה הדתית. לגבי שאר הדברים, מי שישתכל ויראה שבהחלט כמעט כל הדברים מתוקנים ומה שלא מתוקן אז הצוות למתן ליקויים בהחלט נתן הנחיות וניסה להטיל חסמים כדי שבאמת ההחלטות של המועצה ייושמו והליקויים יתוקנו.

יהונתן יסעור : אז אם אפשר .. אתה שבע רצון בסופו של דבר מהדו"ח?

ירון הררי : אני חושב שכן. שהעירייה והמנכ"ל וראש העיר בהחלט פועלים בכיוון הנכון
ו....

יריב פישר : אני אסכם בקצרה. אני מסכם פה עכשיו 15 שנה בוועדת ביקורת. אני באמת
חושב שזאת הוועדה הכי מעניינת. דברים קורים שמה, אנשים מדברים
מהלב. אני חייב להגיד לך שאתה הכי מקצועי .. חברות ציבוריות וזה נורא
כיף לעבוד עם איש מקצועי. בתור אופוזיציה זה סיוט. אין כאן שום דבר
פוליטי. זה עושה לי תמיד בעיות. הדבר האחרון שאני רוצה להגיד. אני מכיר
חברי מועצה ממקומות אחרים, מה שקורה בוועדת ביקורת אצלנו לא קורה
במקומות אחרים. אני מדבר עליך ועל ענת ועל יהודה. אמרתי את זה גם
בוועדה. הם יושבים, וזה היה עוד מתקופת יחיעם, אני זוכר שצחקתי על
יחיעם מה הוא עושה שם ואיך המנכ"ל יש לו זמן לדברים האלה,
יהודה בן עזרא : כשאני באתי, הכול נהייה בסדר.

יריב פישר : אבל אם השנים, אני חייב להגיד שהבנתי שהחשיבות של הגיבוי שאתם
נותנים שמה לכל עובדי העירייה ואתם יושבים שם שעות על גבי שעות, זה
מאוד יפה וכל הכבוד לכם. אני מקווה שאני לא אהיה בוועדה הזאת
בקדנציה הבאה.

משה פדלון : טוב, חברים,

(מדברים יחד)

משה פדלון : מי בעד יישום המלצות יושב ראש הוועדה לביקורת?

ליאת תימור : פה אחד.

משה פדלון : פה אחד.

יוסף (גיו) ניסימוב : האם זה פה אחד?

מאיה כץ : כן.

משה פדלון : אני רוצה להשלמה. נמצאים פה המנהלים מאגף שאיפ"ה, רוני, גלית, שוקי,
אני מכיר אותם.

יהונתן יסעור : יישר כוח.

משה פדלון : אני בטוח שהם יתקנו את הליקויים הטכניים ותמשיכו להקים לנו ... תודה.
חברים, אני רוצה לסכם. מר וייס, המבקר ירון הררי כתב בדף הפתיחה
לדו"ח, הביקורת מטרתה לסייע בהשגת מטרות הארגון בהענקת שירות יעיל

ומהיר לתושבי העיר ובניהול מיטבי של משאבי העיר לטובת תושביה. וירון, אתה עושה את זה מצוין. אני רוצה להודות לחבר המועצה יושב ראש הוועדה לענייני ביקורת, חבר המועצה יריב פישר, וגם לחברי הוועדה על קיום הדיונים ועל הבאת ההמלצות בפני המועצה. אני רוצה להודות למבקר העירייה ירון הררי, על עבודתך המקצועית, היסודית והמצוינת וכמובן לצוות העוזרים שנמצא פה, עוזר המבקר והמזכירה המיתולוגית, גם להם להודות. להודות למנכ"ל העירייה, למנהלים ולעובדי האגפים ביחידות ששיתפו פעולה עם המבקר ועם יושב ראש הוועדה לענייני ביקורת. תודה לכולם. לסיום, אנחנו מתקרבים לשנה החדשה, אני רוצה לאחל לכם ולבני המשפחה שנה טובה ומתוקה וכמשפחה לחיים טובים, שמחים ומאושרים. סעו בזהירות חברים.

ליאת תימור : שנה טובה.

יוסף (גיו) ניסימוב : זו לא המלצה.

- סוף הישיבה -